

Vesela trojka.

(Šaljiv prizor.)

Tri deklice v enakih oblekah prikorakajo. Ko dospejo v sredo odra, se ustavijo, gledajo proti občinstvu in pojo po napevu »Regiment po cesti gre«.

Vse tri: Smo vesele deklice, juhe,
nagajive sestrice, juhe.
Kamor pridemo, se prismejemo,
nam vesela trojka pravijo.

Danes prišle k vam smo v vas,
ampak dolgčas ni za nas,
in vam pojemo in zapplešemo,
da takoj domače fletno bo.

Prav ničesar nas ni strah;
Kaj pa zmore človek plah?
Sreča se smehlja in pogum velja,
vedno smo srca veselega.

Od srca se smejemo,
ko ljudem nagajamo.
Dražimo ljudi, dobro se jim zdi,
če spet trojka šalo naredi.

Prva govori: Ime mi je Marjetka
in rdeča sem ko cvetka.
Poredna sem, seve,
srbijo me pete
in vedno bi plesala,
vrtela se, skakala.

(Hitro.)

Na desno, na levo, v krogu,
ko ptička spomladi v logu.

Prva deklica pleše, ostali dve pojeta pesem, ploskata z rokami v taktu. Melodija: »En hribček bom kupil« — in njeno nadaljevanje: »Daj, daj, srček nazaj«.

Sem mlada vesela, brez vsake skrbi
in plešem in skačem, da vse se kadi.
Po tratih, livadah se s psičkom podim,
veselo igram se tam z njim.

(Drugi deklici, ki pleše z njo.)

Poj, poj, pleši z menoj,
poj, poj, pleši z menoj.

(Tretji isto.)

Druga: Ime mi je Ivanka
in pojem brez prestanka,
zato mi slavček pravijo
in —

(Oponaša starejše.)

n a d e name stavijo.
Vse lepe pesmice poznam
in rada bi zapela vam.
Zapojem vam, kar znano je povsod,
kako sem teti voščila za god.

(Poje po napevu »Dobro jutro, hišni oče«.)

Druga: Dobro jutro, ljuba teta,
dobro jutro, Bog vam daj.

Ostali dve: Bog vam daj.

Druga: Lepo moram zahvaliti,
če mi boste dali kaj.

Mama tudi to vprašuje,
kak se stricu kaj godi,

Ostali dve: kaj godi.

Druga: in pri vratih naj počakam,
če bi kaj povedali.

Prav lepo naj vas pozdravim,
in spodobno naj molčim,

Ostali: naj molčim,

Druga: govorim naj na vprašanje,
da kot mutec se ne zdim.

Torte pa ne smem zijati,
to že sama dobro vem,

Ostali: dobro ve,

Druga: če pa kaj dobim pod zobe,
naj lepo počasi jem.

Z mačkom naj bom prav prijazna,
naj lepo igram se z njim,

Ostali: igra z njim.

- Druga: in če kaj denarja daste,
naj ga vendar ne izgubim.
Nekaj sem pa pozabila,
kar sem mislila vso pot,
- Ostali: kaj, vso pot?
- Druga: da bi morala voščiti,
vse najboljše ji za god.
- Tretja: Ime mi je Bogdana
in zvita sem, pretkana.
Ponosna sem na to,
kaj še iz mene bo.
Ne plešem in ne pojem,
ker to ni nič zame,
najlepše je po mojem
de-de-de-deklamiranje.
Zato, če smem,
vam pesmico povem.

(Deklamira pretirano, vedno bolj navdušeno.)

Pesem o večnem Rimu.

V onem mestu, kjer se Petru kupola vzdiguje,
v onem mestu, kjer najvišji knez stoluje,
v onem mestu, ki ob Tiberi leži,
v onem mestu, ki napaja ga mučencev kri,
v onem mestu, ki ga Nero je zažgal,
v onem mestu, kjer je zoper Cerkev boj vihral,
v onem mestu, kjer se oznanjuje pravi mir,
v onem mestu, kjer je milosti vseh vir,
v onem mestu, kjer je združena lepota vsa,
v onem mestu (s popolnoma spremenjenim glasom) nisem nikdar še bila.

Vse tri: (pojo po začetnem napevu):

Zdaj dovolj poznate nas,
zdaj gremó drugam še v vas,
smo vesele vse, mlade deklice,
nam ime vesela trojka je.

(Veselo odkorakajo.)